

Ганчо сиракътъ.

149.

Бързичко

Тръгнали ми сж момчета,
Момчета ябанджийчета,
Та ми отваждатъ, отваждатъ
На Светогорски манастиръ.
Кога край Гьопса*) отишли,
Гьопсата мжтна дотекла, (2)
Дърва, камъни носѣше.
Дружина Ганчу думаха:
— „Нагази, Ганчо, въ Гьопсата!
И да се, Ганчо, удавишъ,
Тебъ нѣма кой да оплаква, (2)
Че нѣмашъ майка и баща (2)
И нѣмашъ нийде никого.“
Нагази Ганчо Гьопсата.
На Ганча Господь помогна, (2)
Та презъ Гьопсата премина.
Кога на края излѣзе,
Той се назаде обърна:
Мжтенъ ми порой дотече,
Та ми дружина отвлѣче.

*) Гьопса = р. Стрѣма.